

Odjeci 2007./2008.

Nagrađeni učenici i učitelji

1. NAGRADA

Ljube moja, đe si ti meni?

DEŠA JELAVIĆ, 6. r.
OŠ LAPAD, Dubrovnik
učiteljica: Mirjana Kaznačić

2. NAGRADA

Kru

PAULA BREZOVEC, 7. r.
OŠ VIDOVEC, Vidovec
učiteljica: Sanja Biškup

3. NAGRADA

Moj učitelju

KLAUDIJA OBAJDIN, 8. r.
OŠ ZDENKA TURKOVIĆA, Kutjevo
učiteljica: Ljiljana Bernatović-Markota

1. NAGRADA

Ljube moja, đe si ti meni?

»Ljube moja, đe si ti meni?« riječi su kojima mene moja none dočekuje, a u kojima se krije blagoslov njezine ljubavi. Alevana je u Konavlima pa je cijeloga života sačuvala sklad i ozbiljnost tog podneblja te se odmah požuri, da se ja ne bih opustila od tolike ljubavi, narediti mi: »Spremi taj ruksak, operi ruke, izuj crevje i dođi na objed.« Ja jedva dočekam ući u komin, gdje me osvoji prekrasan vonj lovorike, ruzmarina, lavande, aleksandrina, lemona u košiću pored funjestre, ali i radost noninog osmijeha. Volim videt taj ljubavlju blagoslovljeni osmijeh.

Moja none vam je, što bi moj đed često znao rijet, »mustra i po«. Redovito ide na svaki koncerat u Gradu, a dok ja vježbam violinu, često mi iz komina zna dobaciti: »Ne vaja ti to, ajde ponovo.« Nas dvije izvrsno se družimo, naročito ljeti. Gust nam je điravat Stradunom i kundurovat uz đelate ili paste iz Cele. A da je samo vidite kad je »golub blagoslovi«!

Famoze su i subote i nedelje koje provodim s njom. U moje none zorom uvijek vonjaju freška pogača i džem od kaiša. Nakon doručka uvijek pođemo razventat njezinu kamaru. A da vidite tu kamaru! U njoj antiki namještaj, dvije velike postelje s dva komonćina. Na noninom su komonćinu ofićica, inkunica, i kraljež. Preko postelja prostire se rekamani lincul i iste takve tunđele na kušinima. Iznad postelja na sjajnom bijelom zidu sveti Ante i Sveta Obitelj. U kantunu ponosno prkosi stoljetni buro s velikim škrabicama i blještavim zrcalom poviše njega. Ja uvijek širom rastvorim funjestre s kojih se najljepše vidi njezin đardin.

U đardinu moja none provodi najviše vremena. Gusta ispod velike bogumvile u vonju ruzmarina. S puno pacience njeguje raznobojne čerošpanje, narcise, jubice i miholjice. Ipak, najradije sjedne pod kriješvu. Dok sjedi zaštićena njezinom krošnjom, voli biti sama. Svaki put kad uđe u đardin, kao da se pomladi, a ja veselo skakućem za njom.

Noni je najveća briga povrće koje redovito prodava na Gundulićevoj u Gradu. Pomažem joj ubrati grančice žuke kako bi skitila prokule, kaulin, a ponekad i žućenicu u balice. Sve to na kraju ona uredno složi u sepete i košice.

Kad none spravi sve za placu, ide na rozarije, koje ne propušta ni jednu večer, a ja ostanem sama sladeći se njezinom kotonjatom i štrudelom od kriješava. Kad se vrati, sigurna sam da će za večeru spravit zelje pod ulje ili možda pastu s pomadorama.

Sutra je nedelja, koju željno očekujem cijelu setemanu jer jedva čekam da krenem usuret blagoslovu noninog osmijeha i dragih mi riječi: »Ljube moja, đe si ti meni?«

DEŠA JELAVIĆ, 6. r.
OŠ LAPAD, Dubrovnik

2. NAGRADA

Kru

Tešku je bilu negda
Du jenga duohti.
Sagdašji je i
Blaguslovljeni.
Z druobnuga zrja
Dougi je pout
Du mefke melje.
Cielu letu
Teške je moke bilu,
Ali je vriedilu.
Moja se babica
Ranu zbudi,
Još večer si se
Prepravi.
Najbouši kru
Jejne rouke
Zmiesiju.
Dok se krušna peč
Stupi,

Zdigjeni kru
Več čeka.
Babica ga z melju
Popraši,
Z vodu poškrupi
I križ mu
Napravi.
Kru se zažari,
Kak sonce zablešči,
Najlepše od sega
Na svietu zadiši.
Babica nas zove:
»Hote, deca, gotuvu je!
Postružjaka mam dobite!«
Sega je liepu
Na svetu imeti,
Ali bez kruha je
Ni moči živeti.

PAULA BREZOVEC, 7. r.
OŠ VIDOVEC, Vidovec

POŽEŠKO-SLAVONSKA ŽUPANIJA

3. NAGRADA

Moj učitelju

Zatitra zvijezda,
Zaigra srce,
Ugasi se luč...
Mir.

Zaledi se osmijeh
Na vrelin usnama,
Kliznu suza
Prema rajskim stazama.

Moj učitelju,
Ti zaspao u vječni san
Tako mlad.
Drugi roditelju,
Ovako zatečena,
Kamo ću sad?!

Ti mlada anđeoska dušo,
Sada si u raj
U anđeoskom zagrljaju.
S nebeskih visina
Pozorno slušaš
Tisuću mališana,
Što Te dozivamo
Sjećajući se divnih dana.

*(gospodinu Ivici Mihaloviću, prerano preminulom
učitelju razredne nastave u našoj školi)*

KLAUDIJA OBAJDIN, 8. r.
OŠ ZDENKA TURKOVIĆA, Kutjevo